

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513204133
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8513204133.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Viery Zoľákovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom AK, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - Staré Mesto 811 07, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: U. W., D.. XX.X.XXXX, N. H. XX, XXX XX Z. L., občan SR, v konaní o zaplatenie 89,62 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 7C/191/2015-65 zo dňa 23.2.2017, takto

rozhodol:

R u š í rozsudok.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Súd zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6Ro/145/2013 zo dňa 25.9.2013.

II. Súd žalobu zamieta.

III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva“.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 89,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 53,42 eur od 19.8.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 16,85 eur od 18.10.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 19,35 eur od 19.9.2010 do zaplatenia ako aj nahradenia trov konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku ako aj trov právneho zastúpenia.

3. Žalobca žalobu dôvodil tým, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej verejné elektronické služby, vystavil a doručil žalovanej faktúry za poskytnuté služby v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaná mu v rozpore so zmluvnými dojednávami zmluvy o pripojení dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradila riadne a včas, čím sa dostala do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telecom a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 3.10.2012 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplatených dlžných faktúr s príslušenstvom postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o. - žalobcovi.

4. Súd prvej inštancie vo veci dňa 25.9.2013 vydal platobný rozkaz, sp. zn. 6Ro/145/2013, voči ktorému dňa 26.9.2013 podal odpor vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov. V odpore namietal neprijateľné zmluvné podmienky a zároveň vzniesol z opatrnosti námietku premlčania. Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7C/191/2015

zo dňa 7.4.2016 súd pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.6.2016.

5. Zistený skutkový stav okresný súd právne posúdil podľa ust. § 43 ods. 1, 2, § 42 ods. 1, 4, všetko zák. číslo 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách a § 488, § 791 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 52 ods. 1 až 4, § 100 a § 111, všetko zákona číslo 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, a podľa § 5b zákona číslo 250/2007 Z. z., keď na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalobu je potrebné v celom rozsahu zamietnuť.

6. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že právny vzťah, z ktorého žaloba vychádza, vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy.

7. Podľa súdu prvej inštancie je pri spotrebiteľských právnych vzťahoch musí súd ex offio prihliadať aj na nemožnosť uplatnenia práva voči spotrebiteľovi alebo na oslabenie nároku voči spotrebiteľovi, vrátane premlčania. V prípade, ak súd konajúci v spotrebiteľskom spore zistí, že žalovaný nárok je premlčaný, musí na premlčanie prihliadnuť ex offio (bez toho, aby spotrebiteľ musel vzniesť námietku premlčania).

8. Premlčanie je oslabenie práva veriteľa v dôsledku uplynutia času. V prípade, ak dôjde k uplynutiu kvalifikovanej doby a počas tejto doby sa veriteľ nedomôže svojho práva na súde, nemôže súd takéto oneskorene uplatnené právo v súdnom konaní priznať. V prípade, ak ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, nie je ani potrebné, aby sa dlžník premlčania dovolal.

9. Z predložených faktúr žalobcom podľa súdu prvej inštancie vyplýva, že faktúra č. XXXXXXXXXXXX bola splatná dňa 18.8.2010, faktúra č. XXXXXXXXXXXX bola splatná dňa 18.9.2010 a faktúra č. XXXXXXXXXXXX bola splatná dňa 17.10.2010. Žalobca podal žalobu na tamojší súd dňa 19.8.2013, premlčania doba uplynula dňom 18.8.2013, a teda žalobca podal žalobu na tunajší súd po uplynutí premlčacej doby.

10. Vzhľadom k tomu, že právny vzťah vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy súd je povinný na premlčanie prihliadnuť aj bez námietky dlžníka. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobný návrh žalobcovi nepriznal a žalobu v celom rozsahu zamietol.

11. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, 2, všetko CSP a žalovanej, ktorá bola v konaní plne úspešná, nakoľko súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol, náhradu trov konania nepriznal, keďže si náhradu trov konania neuplatnila, ani jej žiadne nevznikli.

12. Proti tomuto rozsudku ako celku, podal žalobca včas odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e), f) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazže žalovanú na zaplatenie požadovanej istiny s príslušenstvom, ako aj na náhradu trov konania. Vyslovil presvedčenie, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď návrh žalobcu zamietol ako premlčaný. Žalobca si nárok na zaplatenie žalovanej pohľadávky uplatnil žalobou na súde dňa 19.8.2013, keď posledný deň lehoty na uplatnenie nároku z titulu neuhradenej faktúry v sume 53,42 eur, splatnej 18.8.2010 pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, pripadol na 18.8.2013. Premlčacia lehota je hmotnoprávnou lehotou a na jej plynutie sa vzťahuje ustanovenie § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka o počítaní času. Nakoľko koniec plynutia premlčacej doby pripadol na 18.8.2013, tento deň bola nedeľa, z tohto dôvodu posledným dňom plynutia premlčacej lehoty bol najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. pondelok 19.8.2013, kedy bola žaloba doručená súdu a tým aj začaté súdne konanie. Zároveň podľa žalobcu nebol premlčaný ani nárok titulom ďalších dvoch faktúr, splatných 18.10.2010 a 19.9.2010, o ktorom súd prvej inštancie bez bližšieho odôvodnenia rozhodol taktiež, že je premlčaný. Žalobcovi tak pôvodne vznikol nárok na zaplatenie sumy 89,62 eur s príslušenstvom voči žalovanej. Podporne v tomto smere žalobca poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veci č. k. 1Co/279/2014 a Krajského súdu Žilina vo veci 11Co/150/2015, kde v oboch prípadoch odvolací súd vyslovil, že pokiaľ prípadne posledný deň lehoty na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom plynutia premlčacej lehoty najbližší pracovný deň.

13. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona číslo 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 470 ods. 1, 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie žalobcu, preskúmal rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, keď súd prvej inštancie pre vydanie napadnutého rozsudku nemal splnené podmienky konania. Preto napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil z dôvodu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo.

15. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozhodol o celom uplatnenom nároku žalobcu platobným rozkazom č. k.6Ro/145/2013-26 zo dňa 25.9.2013, t. j. rozhodol aj o nároku, o ktorom následne rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom a ktorý je predmetom odvolacieho prieskumu. Voči tomuto platobnému rozkazu podal vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778 v rámci svojho oznámenia o vstupe do konania odpor, a to podaním zo dňa 26.9.2013, t. j. ešte za účinnosti predchádzajúcej procesnej normy Občianskeho súdneho poriadku.

16. Odvolací súd skôr, ako pristúpil k samotnému odvolaciemu prieskumu, skúmal, či tento opravný prostriedok Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa, a dospel zhodne s ústavnou judikatúrou v tejto veci k záveru, že odvolanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaných voči uzneseniu, ktorým odmietol jeho odpor voči platobnému rozkazu, nie je prípustné, t. j. platobný rozkaz z dôvodu, že žiadna zo strán sporu voči nemu nepodala odpor, nadobudol právoplatnosť a ako taký zakladá prekážku rozhodnutej veci (res iudicata) vo vzťahu k napádanému rozsudku, voči ktorému bolo žalobcom podané odvolanie, a to z nasledujúcich dôvodov:

17. Ako vedľajší účastník sa mohol podľa vtedy platnej procesnej normy - O.s.p. popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.). Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Do konania vstupuje buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.). V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

18. Vedľajší účastník nielen podľa krajského súdu, ale aj podľa Najvyššieho súdu SR (viď napr. uzn. 6Cdo/207/2011), je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov. Zmyslom vedľajšieho účastníctva je pomoc v spore niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie vyplývajúce z hmotného práva, alebo je v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana podľa osobitného predpisu.

19. Z vyššie citovaného ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. možno vyvodiť, že tretia osoba sa stane vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jeho oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov. Takto bolo aj v prejednávanej veci, keď vedľajší účastník spolu s podaným odporom oznámil, že vstupuje do konania. To však neznamená, že tieto účinky nastávajú vždy v každom konaní, resp. v každom štádiu konania. Vzhľadom na vyššie uvedený zmysel vedľajšieho účastníctva (pomoc zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov), treba ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí napr. pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátanom (rozkaznom) konaní tak, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, ktorého výsledkom bol platobný rozkaz č. k. 6Ro/145/2013-26 zo dňa 25.9.2013.

20. Skrátané konanie v porovnaní s obvyklým priebehom reálneho sporového konania vykazuje výrazné odlišnosti, keďže sa realizuje bez nariadenia pojednávania a bez vykonania dokazovania. Akcentovaná

je tu rýchlosť a hospodárnosť konania a vo vzťahu k žalovaným zásada „bdelym patrí právo“ a pokiaľ žalovaní v tomto štádiu konania nevyvíjajú žiadnu procesnú aktivitu, a teda žalovaní v tomto štádiu konania neuplatnili svoje procesné práva, tak, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, keď žiadny z oboch žalovaných nepodal voči vydanému platobnému rozkazu odpor, nemôže tak procesne účinne urobiť ani subjekt, ktorý oznámi súdu, že vstupuje do konania na strane žalovaných ako vedľajší účastník. Nemôže sa teda naplniť zmysel vedľajšieho účastníctva, ktorým je „pomoc v spore“. Takáto pomoc sa môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor (porovnaj Občiansky súdny rád, Komentár I. díl, Panorama Praha 1985, strana 421).

21. Z takéhoto chápania skráteného konania vychádza i právo EÚ, a to Nariadenie európskeho Parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 zo dňa 12.12.2006, ktorým sa zavádza konanie o európskom platobnom rozkaze.

22. Konanie aj podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR, ako aj podľa rozhodnutí krajských súdov (Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/267/2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/30/2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/56/2012) nadobudne povahu sporového konania vo vlastnom zmysle slova až podaním odôvodneného odporu žalovaným, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. Takúto podmienku možno považovať za splnenú už jednoduchým vyjadrením nesúhlasu s povinnosťou uloženou platobným rozkazom, a až po takomto jednoduchom a účinnom procesnom úkone žalovaného, ktorý urobí uplatnený nárok sporným (odporuje mu), môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva pomáhať v konaní hlavnému účastníkovi a podporovať ho s cieľom prispieť k ochrane jeho práv.

23. Z vyššie uvedeného možno vyvodíť, že oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného v štádiu skráteného (rozkazného) konania, nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu. Vylučuje to zmysel a účel inštitútu vedľajšieho účastníctva v spojení so zmyslom a účelom inštitútu skráteného konania. Neprichádza preto do úvahy podanie odporu proti platobnému rozkazu takýmto subjektom.

24. Pripustenie vzniku vedľajšieho účastníctva na strane žalovaného už v skrátenom konaní by vyvolalo viaceré právne otázky, napr. otázku, či sa aj vedľajšiemu účastníkovi má doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk bez možnosti náhradného doručovania, či sa mu vôbec má doručiť platobný rozkaz, ak oznámil vstup do konania až po jeho vydaní (vzhľadom na zásadu vyplývajúcu z § 154 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorej je pre rozhodnutie súdu rozhodný stav v čase vyhlásenia, či vydania rozhodnutia), či má právo podať odpor, ak ustanovenie § 174 ods. 2 výslovne priznáva právo podať odpor len odporcom, odkedy mu plynie lehota na podanie odporu, či ním podaný odpor má rovnaké účinky, ako odpor podaný odporcom, t. j. zrušenie platobného rozkazu v zmysle § 174 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Odpoveď na tieto otázky by presiahla rámec prípustného sudcovského uzatvárania práva.

25. Realizáciou ochrany spotrebiteľa zaručenej právom EÚ, je v skrátenom konaní ustanovenie § 172 ods. 9 O.s.p., podľa ktorého, ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky.

26. V prípade nerešpektovania tohto zákazu tak, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, keď súd v spotrebiteľskej veci, v ktorej meritorným rozhodnutím - napádaným rozsudkom konštatoval neprijateľnosť zmluvných podmienok, nemožno podľa odvolacieho súdu, riešiť neprípustným (princípu deľby moci odporujúcim) vytváraním nových procesných pravidiel meniacich zmysel inštitútu vedľajšieho účastníctva, ak by pripustil možnosť, aby vedľajší účastník podával odpor voči vydanému platobnému rozkazu.

27. Ak teda v predmetnej veci Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.9.2013 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej, nenastali urobením tohto úkonu účinky vzniku vedľajšieho účastníctva, a už len z toho dôvodu nebol tento subjekt oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu. Právo podať odpor proti platobnému rozkazu, t. j. právo robiť uplatnený nárok sporným, mal v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. výslovne len odporkyňa (žalovaná). Ide o významné dispozičné oprávnenie žalovaného napĺňajúce jednu zo základných zásad občianskeho súdneho konania (zásadu dispozičnú). Iba žalovaná rozhoduje

o tom, či podaním odporu odstráni platobný rozkaz, ako formu vo veci samej a bude pokračovať v konaní podľa prejednávanej zásady a zásady kontradiktórnosti. Pokiaľ by sa priznalo právo podať odpor aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, došlo by tým k popretiu tohto dispozičného práva žalovaného. Na rozdiel od odvolania (majúceho suspenzívne a devolutívne účinky), má totiž podanie odporu okamžité a nezvratiteľné účinky - zrušuje sa ním platobný rozkaz (§ 174 ods. 2 veta prvá O.s.p.). V prípade podania odporu vedľajším účastníkom, ak by sa mu priznalo takéto právo, by sa zisťovanie stanoviska žalovanému stalo bezpredmetné. Žalovaná by totiž účinky podaného odporu nemohla zvrátiť a v dôsledku toho by sa stalo nepoužiteľným aj ustanovenie § 93 ods. 4, tretia veta O.s.p., v zmysle ktorého, ak úkony vedľajšieho účastníka odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Súd by už nemal priestor na žiadnu úvahu. V dôsledku toho právna úprava, ako aj závery súdnej praxe týkajúce sa možnosti podania odvolania vedľajším účastníkom a riešenie prípadnej kolízie medzi ním a hlavným účastníkom v súvislosti s týmto opravným prostriedkom, sú pre analogické posudzovanie odporu podaným vedľajším účastníkom, nepoužiteľné.

28. Uvedený výklad odvolacieho súdu sa neprieči rozhodovacej praxe odvolacích, ani Najvyššieho súdu SR. Vzhľadom na uvedené preto, ako už uviedol odvolací súd vyššie, je treba na vedľajším účastníkom podaný odpor voči vydanému platobnému rozkazu č. k. 6Ro/145/2013-26 zo dňa 25.9.2013 prihliadať ako na podaný neoprávnenou osobou s tým, že nenastali účinky spojené s podaním odporu, a to, že v zmysle ustanovenia § 174 ods. 2 vety prvej sa platobný rozkaz v plnom rozsahu zruší a nakoľko žiadny zo žalovaných ktorým bol tento platobný rozkaz doručený do vlastných rúk, nepodal voči nemu odpor, nadobudol tento platobný rozkaz právoplatnosť a stal sa vykonateľným.

29. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (predtým § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

30. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova (predtým § 159 ods. 3 O.s.p.).

31. Účelom inštitútu právoplatnosti je zabezpečenie právnej istoty a poskytnutie ochrany v konaní preukázaným (zisteným) právam. Tento ochranný účinok právoplatnosti sa prejavuje v tom, že úspešný navrhovateľ je právoplatným rozhodnutím chránený pred novou žalobou vznesenou odporcom, ktorou by bol popieraný jeho súdom určený nárok a naopak neúspešný účastník je chránený proti úspešnému, a to predovšetkým vtedy, ak by tento opätovne podal žalobu o rovnakom plnení (ne bis in idem). Účel právoplatnosti nie je v rozpore s účelom občianskeho súdneho konania, ktorým je zabezpečenie spravodlivej ochrany práva a oprávnených záujmov účastníkov konania. Bez stanovenia určitej hranice, ktorá znamená konečnosť a trvalosť poznania, resp. hodnotenia a tým aj konečnosť a trvalosť riešenia právneho konfliktu, teda bez inštitútu právoplatnosti poskytnutia ochrany porušenému, či ohrozenému právu, nebolo pojmovovo možné. Ako vyplýva z uvedeného, právoplatnosť predpokladá existenciu spravodlivého súdneho konania a slúži k naplneniu jeho cieľa. Porušenie základného práva na spravodlivý proces môže s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu, znamenať neuplatnenie prekážky res iudicata a z dôvodu nedostatku materiálnej právoplatnosti, inak formálne právoplatného rozsudku.

32. Právoplatným platobným rozkazom z dôvodu, že podaný odpor voči nemu vedľajším účastníkom je neúčinný, bola žalovaná zaviazaná na peňažné plnenie v rozsahu tak, ako to žiadal žalobca v podanom návrhu a tento platobný rozkaz pre adresátov účinkov záväznosti tohto rozhodnutia, zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 230 CSP (predtým § 159 ods. 3 O.s.p.), a takéto rozhodnutie po uplynutí paričnej lehoty je exekučným titulom. Účinky tohto právoplatného rozhodnutia sa vzťahujú na účastníkov konania, v ktorom bolo vydané, jeho výrok je tiež záväzný pre súdy a iné štátne orgány, a to aj vtedy, ak súd prvej inštancie o nároku, o ktorom bolo rozhodnuté pôvodne platobným rozkazom rozhodol rozsudkom, voči ktorému bolo podané odvolanie. Strany sporu, ktoré boli účastníkmi konania, v ktorom bol vydaný právoplatný platobný rozkaz, ukladajúci žalovanej platobnú povinnosť, sú týmto rozhodnutím (jeho výrokom) viazané a preto súd nemôže v tom istom a ani v inom súdnom konaní rozhodnúť o tomto nároku, alebo len o jeho časti, ktorý už bol raz priznaný právoplatným rozhodnutím - platobným rozkazom.

33. Poukazujúc na uvedené preto odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov prekážky res iudicata napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil ako celok, a to nielen v jeho napadnutej zamietavej

časti, keď podľa ustanovenia § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, príhľadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené bez zastavenia konania, resp. bez vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, nakoľko v tej istej veci už bolo právoplatne rozhodnuté, a len nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý o tomto nároku rozhodol platobným rozkazom, došlo k opätovnému rozhodnutiu v tejto veci meritórne, a to rozsudkom. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na všetky nasledujúce rozhodnutia po vydanom platobnom rozkaze sp. zn. 6Ro/145/2013-26 zo dňa 25.9.2013 nahliadať ako na nulitné (paakty), nezakladajúce žiadne práva a povinnosti strán sporu.

34. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania súd nepriznal s použitím ustanovenia § 257 C.s.p., nakoľko žiadna z nich svojím konaním nezapríčinila, že rozhodnutie, ktoré bolo predmetom odvolacieho prieskumu, muselo byť z dôvodu, že neboli splnené podmienky konania, v ktorom bolo vydané, zrušené ako celok, keď žiadna zo strán sporu nezažala príčinu na toto konanie z dôvodu, že tak, ako to uviedol odvolací súd vyššie, o tomto nároku bolo rozhodnuté platobným rozkazom, ktorým došlo k rozhodnutiu aj o trovách konania.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).